

[Keld Albrechtsen]

de folk, der har brug for disse lejligheder, kan betale det.

Hr. Fogh Rasmussen stillede i udsigt, at dette kunne være med til at nedbringe bebyggelseslejen. Det må jeg på det kraftigste anfægte, for tankegangen i dette er nemlig – det kommer også ind i det næstfølgende lovforslag, der skal behandles – at disse penge tværtimod skal bruges til at mindske statens udgifter på dette område, og at det hele slet ikke er tænkt at skulle komme lejerner til gode. Også denne omstændelige forklaring fra hr. Fogh Rasmussens side kan altså tilbagevises.

Kaj Poulsen (S):

Det, der får mig til at tage ordet, er fru Kirsten Jacobsens påstande om noget almennyttigt udlejningsbyggeri i Ålborg, som mit partis ordfører naturligvis ikke kan have noget kendskab til. Jeg sidder rent faktisk i dagligdagen som leder af udlejningen af det byggeri, og jeg skal naturligvis tilbagevise fru Kirsten Jacobsens påstande.

I 1977 i aprilnummeret af beboerbladet Boligen stod der som overskrift til en artikel: »Boligpolitisk ordfører med frækhed, uvidenhed og løgn som speciale. Den kvindelige ejendomsmægler fra Ålborg ruller på fremskridtspartiets vegne frem med den ene ondsindede påstand efter den anden om det almennyttige byggeri.«

Jeg synes, at dette er blevet bekræftet her i dag, i hvert fald når man kører frem med påstande, som der ligger uvidenhed til grund for. Fru Kirsten Jacobsen tager en enkelt afdeling i Ålborg og går op og fortæller, at sådan er det i det almennyttige byggeri: folk flytter ind og bor der i 15 år, og så er det billigt byggeri, og så vil de blive boende. Dette er ikke tilfældet. Gennemsnittet for udflytning i nyere byggeri er fra 30 til 40 pct. I ældre byggeri går udflytningsprocenten fra 15 til 20 pct., og man har en gennemsnitlig flytteprocent heromkring i det selskab, jeg har med at gøre i Ålborg.

Det, der nok nærmere er fru Kirsten Jacobsens hensigt med hendes påstande, er, at det skal begrunde fru Kirsten Jacobsens tidligere udtalelser om, hvordan man skal bygge boliger i dette land. Fru Kirsten Jacobsen har jo tidligere her fra talerstolen sagt, at det, vi skal gøre, når vi bygger socialt, er at bygge

svage boliger til svage mennesker. Dette er ikke socialdemokratisk politik, og derfor må jeg afvise disse uhyrlige påstande fra fru Kirsten Jacobsens side.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det er synd for hr. Kaj Poulsen, at der ikke er mere presse til stede. Nu har han i flere år glædet sig til at kunne benytte sig af den dér artikel, og så havde det jo været dejligt, hvis han havde fået lidt mere respons. Jeg kunne så drille ham ved at læse mit svar op og fortælle om, hvordan beboerbladet Boligen nægter at optage svar på sådan nogle ondsindede artikler. Man får artiklen tilbage 3 gange, og man må til sidst bruge presselovens bestemmelser for overhovedet at få et svar på. Det kunne vi jo lave megen polemik ud af. Jeg skal heller ikke blive så polemisk, at jeg siger, at når situationen er så grotesk i Ålborg, så kunne det jo være, fordi det var hr. Kaj Poulsen, som var daglig leder. Det skal jeg selvfølgelig slet ikke sige, og jeg skal heller ikke mene det, men jeg kunne måske gøre det.

Jeg vil kun sige, at jeg aldrig har sagt, at man skal bygge svage boliger til svage mennesker. Hvis hr. Kaj Poulsen vil påstå, at jeg har sagt det, vil man i hvert fald kunne betegne hr. Kaj Poulsen med de samme superlativer, som står anført i den artikel. Men jeg kan altså nu konstatere, at socialdemokratiets politik er at bygge dyre boliger til svage mennesker.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg skal slet ikke blande mig i dette lokale ålborgensiske opgør, men kun svare hr. Keld Albrechtsen, som tilsyneladende ikke kunne forstå mine regnestykker. Det er nu ellers ganske simpel regning, der er tale om.

Hr. Keld Albrechtsen kan ikke forstå, at hvis 19.000 almennyttige boliger omdannes til andelsboliger, så vil der stadig væk være udlejningslejligheder nok. Se, det, der sker, hvis en udlejningslejlighed overgår til at være en andelsbolig og den altså bliver overtaget af en andelshaver, er, at der bliver én lejer mindre og én andelshaver mere, og så går regnestykket o-p op. Der er altså blevet en mindre efterspørgsel efter udlejningslejligheder og en større efterspørgsel efter andelslej-